

CHƯƠNG 11

Gồm có:

1. Anh Ladarô sống lại (11,1-44).
2. Thủ lãnh Do Thái quyết định giết Chúa Giêsu (11,45-57).

Anh Ladarô sống lại 11,1-44

⁽¹⁾Có một người bị đau nặng, tên là Ladarô, quê ở Bêtanìa, làng của hai chị em cô Mácta và Maria. ⁽²⁾Cô Maria là người sau này sẽ xức dầu thơm cho Chúa, và lấy tóc lau chân Người. Anh Ladarô, người bị đau nặng, là em của cô. ⁽³⁾Hai cô cho người đến nói với Đức Giêsu: "Thưa Thầy, người Thầy thương mến đang bị đau nặng". ⁽⁴⁾Nghe vậy, Đức Giêsu bảo: "Bệnh này không đến nỗi chết đâu, nhưng là dịp để bày tỏ vinh quang của Thiên Chúa: qua cơn bệnh này, Con Thiên Chúa được tôn vinh".

⁽⁵⁾Đức Giêsu quý mến cô Mácta, cùng hai người em là cô Maria và anh Ladarô. ⁽⁶⁾Tuy nhiên, sau khi được tin anh Ladarô lâm bệnh, Người còn lưu lại thêm hai ngày tại nơi đang ở. ⁽⁷⁾Rồi sau đó, Người nói với các môn đệ: "Nào chúng ta cùng trở lại miền Giuđê!"

⁽⁸⁾Các môn đệ nói: "Thưa Thầy, mới đây người Do Thái tìm cách ném đá Thầy, mà Thầy lại còn đến đó sao?"

⁽⁹⁾Đức Giêsu trả lời: "Ban ngày chẳng có mười hai giờ đó sao? Ai đi ban ngày thì không vấp ngã, vì thấy ánh sáng của thế gian này. ⁽¹⁰⁾Còn ai đi ban đêm thì vấp ngã vì không có ánh sáng nơi mình!" ⁽¹¹⁾Nói những lời này xong, Người bảo họ: "Ladarô, bạn của chúng ta, đang yên giấc; tuy vậy, Thầy đi đánh thức anh ấy dậy".

⁽¹²⁾Các môn đệ nói với Người: "Thưa Thầy, nếu anh ấy yên giấc được, anh ấy sẽ khỏe lại". ⁽¹³⁾Đức Giêsu nói về cái chết của anh Ladarô, còn họ tưởng Người nói về giấc ngủ thường. ⁽¹⁴⁾Bấy giờ Người mới nói rõ: "Ladarô đã chết. ⁽¹⁵⁾Thầy mừng cho anh em, vì Thầy đã không có mặt ở đó, để anh em tin. Thôi, nào chúng ta đến với anh ấy". ⁽¹⁶⁾Ông Tôma, gọi là Điđymô, nói với các bạn đồng môn: "Cả chúng ta nữa, chúng ta cũng đi để cùng chết với Thầy!"

⁽¹⁷⁾Khi đến nơi, Đức Giêsu thấy anh Ladarô đã chôn trong mồ được bốn ngày rồi. ⁽¹⁸⁾Bêtanìa cách Giêrusalem không đầy ba cây số. ⁽¹⁹⁾Nhiều người Do Thái đến chia buồn với hai cô Mácta và Maria, vì em các cô mới qua đời. ⁽²⁰⁾Vừa được tin Đức Giêsu đến, cô Mácta liền ra đón Người. Còn cô Maria thì ngồi ở nhà. ⁽²¹⁾Cô Mácta nói với Đức Giêsu: "Thưa Thầy, nếu có Thầy ở đây, em con đã không chết. ⁽²²⁾Nhưng bây giờ con biết: Bất cứ điều gì Thầy xin cùng Thiên Chúa, Người cũng sẽ ban cho Thầy". ⁽²³⁾Đức Giêsu nói: "Em chị sẽ sống lại!" ⁽²⁴⁾Cô Mácta thưa: "Con biết em con sẽ sống lại, khi kẻ chết sống lại trong ngày sau hết".

⁽²⁵⁾Đức Giêsu liền phán: "Chính Thầy là sự sống lại và là sự sống. Ai tin vào Thầy, thì dù đã chết, cũng sẽ được sống. ⁽²⁶⁾Ai sống và tin vào Thầy, sẽ không bao giờ phải chết. Chị có tin thế không?"

⁽²⁷⁾Cô Mácta đáp: "Thưa Thầy, có. Con vẫn tin Thầy là Đức Kitô, Con Thiên Chúa, Đáng phải đến thế gian".

⁽²⁸⁾Nói xong, cô đi gọi em là Maria, và nói nhỏ: "Thầy đến rồi, Thầy gọi em đây!" ⁽²⁹⁾Nghe vậy, cô Maria vội vàng đứng lên và đến với Đức Giêsu. ⁽³⁰⁾Lúc đó, Người chưa vào

làng, nhưng vẫn còn ở chỗ cô Mácta đã ra đón Người. ⁽³¹⁾Những người Do Thái đang ở trong nhà với cô Maria để chia buồn, thấy cô vội vã đứng dậy đi ra, liền đi theo, tưởng rằng cô ra mộ khóc em.

⁽³²⁾Khi đến gần Đức Giêsu, cô Maria vừa thấy Người, liền phủ phục dưới chân và nói: "Thưa Thầy, nếu có Thầy ở đây, em con đã không chết". ⁽³³⁾Thấy cô khóc, và những người Do Thái đi với cô cũng khóc, Đức Giêsu thổn thức trong lòng và xao xuyến. ⁽³⁴⁾Người hỏi: "Các người để xác anh ấy ở đâu?" Họ trả lời: "Thưa Thầy, mời Thầy đến mà xem". ⁽³⁵⁾Đức Giêsu liền khóc.

⁽³⁶⁾Người Do Thái mới nói: "Kìa xem! Ông ta thương anh Ladarô biết mấy!" ⁽³⁷⁾Có vài người trong nhóm họ nói: "Ông ta đã mở mắt cho người mù, lại không thể làm cho anh ấy khỏi chết được ư?"

⁽³⁸⁾Đức Giêsu lại thổn thức trong lòng. Người đi tới mộ. Ngôi mộ đó là một cái hang có phiến đá dầy lại. ⁽³⁹⁾Đức Giêsu nói: "Đem phiến đá này đi". Cô Mácta là chị người chết liền nói: "Thưa Thầy, nặng mùi rồi, vì em con ở trong mồ đã được bốn ngày". ⁽⁴⁰⁾Đức Giêsu bảo: "Nào Thầy đã chẳng nói với chị rằng nếu chị tin, chị sẽ được thấy vinh quang của Thiên Chúa sao?" ⁽⁴¹⁾Rồi người ta đem phiến đá đi. Đức Giêsu ngược mắt lên và nói: "Lạy Cha, con cảm tạ Cha, vì Cha đã nhậm lời con. ⁽⁴²⁾Phần con, con biết Cha hằng nhậm lời con, nhưng vì dân chúng đứng quanh đây, nên con đã nói để họ tin là Cha đã sai con".

⁽⁴³⁾Nói xong, Người kêu lớn tiếng: "Anh Ladarô, hãy ra khỏi mồ!" ⁽⁴⁴⁾Người chết liền bước ra, chân tay còn quấn vải, và mặt còn phủ khăn liệm. Đức Giêsu bảo: "Cởi khăn và vải cho anh ấy, rồi để anh ấy đi".

Giải thích

I. Bối cảnh (11,1-2)

1. Các nhân vật

- Ladarô: Em của Mácta và Maria.

- Mácta và Maria: Hai cô này được nhắc đến trong Lc 10,38-42, trong đó Mácta tất bật lo bữa ăn cho Chúa Giêsu và Maria ngồi dưới chân mà nghe lời Chúa. Maria cũng là người lấy dầu xức chân Chúa Giêsu và lấy tóc mà lau (12,1-11).

2. Làng Bêtania

Gia đình này ở làng Bêtania, nằm trên sườn núi cây dầu về phía Đông, cách Giêrusalem gần 3km. Chúa Giêsu thường đến thăm gia đình này mỗi khi có dịp lên Giêrusalem.

3. Sự kiện

Ladarô bị bệnh sắp chết.

II. Đi mời Chúa Giêsu (11,3-16)

1. Sai người đi báo tin (11,3)

Chúa Giêsu đang ở phía bên kia sông Giođan, cách làng Bêtania khoảng 25km, nên Mácta và Maria cho người đi báo tin cho Ngài: "Thưa Thầy, người Thầy thương mến đang bị đau nặng" (11,3).

2. Phản ứng của Chúa Giêsu (11,5-16)

a. Khẳng định (11,4)

Chúa Giêsu khẳng định:

- *Bệnh này không chết*: Không phải Ladarô không bị bệnh nặng đến độ phải chết. Thực tế, ông đã chết nhưng với quyền năng của Chúa, ông sẽ được sống.

- *Cơ hội*: Đây "*là dịp để bày tỏ vinh quang của Thiên Chúa*" (11,4)¹. Quả thật, đây là cơ hội để Chúa biểu lộ quyền năng và đó cũng là cơ hội nhiều người sẽ được thấy và tin vào Chúa: "*Thầy mừng cho anh em vì Thầy đã không có mặt ở đó, để anh em tin*" (11,15).

b. Lưu lại 2 ngày (11,5-6)

Chúa Giêsu thương mến gia đình Ladarô nhưng tại sao khi nghe tin ông sắp chết thì Ngài còn ở lại thêm 2 ngày nữa? Tại sao Chúa Giêsu trì hoãn? Có thể trả lời:

- Trong Tin mừng Gioan, Chúa Giêsu không bao giờ làm phép lạ vì người ta xin và **như** người ta xin. Ngài luôn làm mọi sự theo ý muốn và theo thời khắc của Thiên Chúa. *Thí dụ*: Viên sĩ quan xin Ngài đến Caphácnaum để chữa cho con ông, nhưng Ngài bảo ông về chứ Ngài không đến (x. 4,46-54).

- Lưu lại 2 ngày để chứng tỏ Ladarô thực sự đã chết. Nếu Chúa Giêsu sẽ cho ông sống lại thì làm điều đó ngay lập tức hay hai ngày sau cũng vậy.

Chúa Giêsu trì hoãn chứ không phải là từ chối. Có khi Thiên Chúa cũng trì hoãn trước lời cầu nguyện của chúng ta để dạy chúng ta kiên nhẫn và chờ đợi.

c. Quyết đi Bêtania (11,7-16)

- *Quyết đi*: Chúa Giêsu quyết đi Bêtania: "*Nào chúng ta cùng trở lại miền Giuđê*" (11,7). Nhưng các môn đệ can ngăn Ngài với lý do: "*Người Do Thái tìm cách ném đá Thầy*" (11,8).

- *Đáp lời*: "*Ban ngày chẳng có mười hai giờ sao?...*" (11,9-10): Nghĩa là những việc cần thiết mà Chúa Giêsu phải làm theo ý của Thiên Chúa. Còn "*ban ngày*" nghĩa là còn thời gian để Ngài tiếp tục làm việc nên không ai và không thế lực nào có thể ngăn cản Ngài được. Trong Luca, Ngài cũng nói: "*Các ông hãy đi nói với con cáo ấy thế này: 'Hôm nay và ngày mai tôi trừ quỷ và chữa bệnh tật, ngày thứ ba tôi hoàn tất'*" (Lc 13,32).

- *Nói về Ladarô*: Chúa Giêsu nói Ladarô "*yên giấc*" và Ngài đến để "*đánh thức*" ông ấy. Các môn đệ hiểu lầm là Chúa Giêsu nói đến giấc ngủ thường và Ladarô sẽ khoẻ lại.

Chúa Giêsu khẳng định: "*Ladarô đã chết*". Nhưng với quyền năng của Ngài, cái chết của Ladarô chỉ như "*giấc ngủ*" và Ngài sẽ "*đánh thức*" ông, nghĩa là làm cho ông sống lại.

3. Phản ứng của các môn đệ

a. Lần 1 (11,8)

Họ e ngại nguy hiểm đến cho mình và cho Chúa Giêsu nên khi Chúa Giêsu bảo đi đến Giuđê, họ can ngăn Ngài: "*Thưa Thầy, mới đây người Do Thái tìm cách ném đá Thầy, mà Thầy lại còn đến đó sao?*" (11,8).

b. Lần 2 (11,16)

Tôma kêu gọi mọi người can đảm theo Chúa Giêsu đến Giuđê dù nơi đó nguy hiểm đang chờ đợi các ông: "*Cả chúng ta nữa, chúng ta cũng đi để cùng chết với Thầy*" (1,16). Nhưng chẳng bao lâu sau đó, tại Giêrusalem, họ đã bỏ Thầy mà chạy trốn khi Thầy gặp nguy hiểm.

¹ Giống trường hợp của Đức Giêsu chữa cho anh mù (9,1-40).

III. Tại Bêtania (11,17-44)

1. Bối cảnh

- Ladarô đã chết 4 ngày và đã được an táng trong mộ.
- Có nhiều người đến thăm và chia buồn với gia đình của Mácta và Maria.

2. Chúa Giêsu

a. Thôn thức

Hai lần Chúa Giêsu thôn thức (11,33.38). Ngài thôn thức trước cái chết của Ladarô và sự đau khổ của chị em Mácta và Maria. Chúa Giêsu đã từng "*chạnh lòng thương*" khi thấy dân chúng bơ vơ như đàn chiên không người chăn. Chúa Giêsu là một Thiên Chúa luôn cảm thông trước nỗi khổ đau của con người.

b. Mời gọi tin

- Chúa Giêsu khẳng định rằng: "*Thầy là sự sống lại và là sự sống. Ai tin vào Thầy, thì dù đã chết cũng sẽ được sống*" (11,25). Người đời phân biệt giữa **sống** và **chết** nhưng Chúa Giêsu phân biệt giữa **tin** và **không tin**. Đối với người tin là người không bao giờ chết, còn người không tin dù đang sống cũng như đã chết (x. Ep 2,1).

- Chúa Giêsu khẳng định với Mácta rằng: "*Em chị sẽ sống lại!*" (11,23) và mời gọi Mácta tin vào Ngài: "*Nào Thầy đã chẳng nói với chị rằng, nếu chị tin, chị sẽ được thấy vinh quang của Thiên Chúa?*" (11,40). Điều Chúa Giêsu đòi hỏi nơi Mácta trước hết là "*tin*". "*Tin*" rồi sẽ được "*thấy*". Tin phải đi trước "*thấy*". Nhưng trong thực tế, nhiều khi chúng ta đi ngược lại, đòi "*thấy*" rồi mới "*tin*".

c. Hành động

- *Cầu nguyện với Thiên Chúa (11,41)*: Trước khi cứu Ladarô sống lại, Chúa Giêsu cầu nguyện với Thiên Chúa Cha. Lời cầu nguyện gồm hai điểm:

- Cảm tạ Chúa Cha vì Người nhậm lời.
- Mục đích của việc Chúa Giêsu sắp làm là để cho dân chúng thấy và tin vào Ngài chính là Đấng Thiên Chúa sai đến.

- *Cứu sống Ladarô (11,43)*: Chúa Giêsu gọi Ladarô chỗi dậy và sự việc xảy ra đúng như thế: "*Người chết liền bước ra*" (11,44).

- *Ra lệnh*: Chúa Giêsu bảo người ta "*cởi khăn và vải cho anh ấy, rồi để anh ấy đi*" (11,44), nghĩa là phải cởi những trói buộc của sự chết để Ladarô được tự do mà bước đi.

Bài học

1. Chúa Giêsu chính là sự sống lại và là sự sống. Ngài ban cho những ai tin vào Ngài sự sống đời đời.

Con người coi cái chết là một sự kết thúc, nhưng Kitô hữu chúng ta, cái chết chỉ là một chuyển tiếp, một sự thay đổi vì "**sự sống này chỉ thay đổi mà không mất đi**". Đó là niềm tin và niềm hy vọng của chúng ta.

"Người đời nói: '**Mỗi ngày gần mò thêm một bước**'. Con phải nói: '**Mỗi ngày gần cửa Thiên đàng hơn một bước**'. Người đời cho là '**chết**', con phải kể là '**sống**'. Người đời gọi là '**hoi thở cuối cùng**', con phải gọi là '**cuộc đời mới**'. Người đời gọi là '**chấm dứt**' nhưng đối với con là '**khởi sự**' (ĐHV 668-669).

2. Chúa Giêsu mời gọi Mácta hãy tin thì được thấy vinh quang Thiên Chúa. Với Ngài, tin là yếu tố quan trọng và tiên quyết để nhận thấy quyền năng của Chúa.

Rất nhiều lần trong cuộc sống, chúng ta đòi hỏi Chúa ban cho chúng ta những dấu lạ để chúng ta tin Chúa. Hãy tin đi thì chúng ta sẽ nhận ra rất nhiều dấu lạ mà Chúa thực hiện trong cuộc sống.

Thủ lãnh Do Thái quyết định giết Chúa Giêsu 11,45-57

(45) Trong số những người Do Thái đến thăm cô Maria và được chứng kiến việc Đức Giêsu làm, có kẻ đã tin vào Người. (46) Nhưng lại có những người đi gặp nhóm Pharisêu và kể cho họ những gì Đức Giêsu đã làm. (47) Vậy các thượng tế và các người Pharisêu triệu tập Thượng hội Đồng và nói: "Chúng ta phải làm gì đây? Người này làm nhiều dấu lạ. (48) Nếu chúng ta cứ để ông ấy tiếp tục, mọi người sẽ tin vào ông ấy, rồi người Rôma sẽ đến phá hủy cả nơi thánh của ta lẫn dân tộc ta". (49) Một người trong Thượng Hội Đồng tên là Caipha, làm thượng tế năm ấy, nói rằng: "Các ông không hiểu gì cả, (50) các ông cũng chẳng nghĩ đến điều lợi cho các ông là: thà một người chết thay cho dân còn hơn là toàn dân bị tiêu diệt". (51) Điều đó, ông không tự mình nói ra, nhưng vì ông là thượng tế năm ấy, nên đã nói tiên tri là Đức Giêsu sắp phải chết thay cho dân, (52) và không chỉ thay cho dân mà thôi, nhưng còn để quy tụ con cái Thiên Chúa đang tản mác khắp nơi về một mối. (53) Từ ngày đó, họ quyết định giết Đức Giêsu. (54) Vậy Đức Giêsu không đi lại công khai giữa người Do Thái nữa; nhưng từ nơi ấy, Người đến một vùng gần hoang địa, tới một thành gọi là Épraim. Người ở lại đó với các môn đệ.

(55) Lễ Vuốt Qua của người Do Thái đã gần. Từ miền quê, nhiều người lên Giêrusalem trước lễ Vuốt Qua để thanh tẩy mình. (56) Họ tìm Đức Giêsu và đứng trong Đền Thờ bàn tán với nhau: "Các ông có nghĩ rằng ông ấy sẽ không lên dự lễ chăng?" (57) Còn các thượng tế và người Pharisêu thì ra lệnh: ai biết được ông ấy ở đâu thì phải báo cho họ đến bắt.

Giải thích

I. Bối cảnh

1. Nơi chốn

Ở Bêtania, tại nhà của Mácta và Maria.

2. Sự kiện

Sau việc Chúa Giêsu cứu sống Ladarô.

II. Hai phản ứng (11,45-46)

1. Phản ứng tích cực

Một số người tin vào Chúa Giêsu sau khi chứng kiến việc Ngài cứu sống Ladarô.

2. Phản ứng tiêu cực

- Đây có lẽ là những người thuộc quyền của nhóm lãnh tụ Do Thái.

- Họ chẳng những không tin mà còn đi tìm những người Pharisêu để thuật lại sự việc. Từ báo cáo của họ, Thượng Hội Đồng Do Thái được triệu tập.

III. Phản ứng của Thượng Hội Đồng Do Thái (11,47-50)

1. Công nhận những dấu lạ (11,47)

Mặc dầu chỉ nói đến cách mặc nhiên, nhưng giới lãnh đạo Do Thái vẫn công nhận những dấu lạ mà Chúa Giêsu đã làm: "*Người này làm nhiều dấu lạ*". Những người chống đối Chúa Giêsu đã không dám phủ nhận những dấu lạ Ngài đã làm, nhưng thật mỉa mai và phi lý khi con người thời nay lại tìm cách phủ nhận những dấu lạ ấy.

2. Đặt vấn đề (11,48)

Giới lãnh đạo Do Thái không nhìn thấy nơi các phép lạ của Chúa Giêsu như những dấu chỉ dẫn đưa họ đến đức tin, mà chỉ là cơ gây nguy hiểm cho họ, cho dân tộc của họ: "*Nếu chúng ta cứ để ông ấy tiếp tục, mọi người sẽ tin vào ông ấy, rồi người Rôma sẽ đến phá huỷ cả nơi Thánh của ta lẫn dân tộc của ta*" (11,48). Vì vậy, họ tìm cách ngăn chặn Chúa Giêsu: "*Chúng ta phải làm gì đây?*". Thực chất không phải vì họ lo cho dân mà chính là lo cho quyền lợi và địa vị của họ.

3. Giải pháp của Caipha (11,49-50)

a. Caipha

Ông là con rể của thượng tế Khanna. Ông làm Thượng Tế từ năm 18 đến 36 sau công nguyên.

b. Giải pháp của ông: "*Thà một người chết thay cho dân còn hơn là toàn dân bị tiêu diệt*" (11,50).

Với Caipha, người chết thay cho dân chính là Chúa Giêsu, nghĩa là bằng cách thủ tiêu Chúa Giêsu thì dân tộc của ông được bình yên. Đây chỉ là cái nhìn chính trị.

Từ giải pháp của Caipha, Hội Thượng Đồng Do Thái đi đến "*quyết định giết Chúa Giêsu*" (11,53).

c. Kết quả

Chúa Giêsu bị giết chết như lời của Caipha. Nhưng giải pháp của ông không mang lại kết quả như giới lãnh đạo Do Thái mong đợi. Thật vậy, đến năm 70, đền thờ Giêrusalem bị tàn phá. Dân tộc Do Thái phải tản mác khắp nơi. Họ đã đánh mất cả vương quốc trần thế này và cả vương quốc trên trời.

IV. Giải thích của Gioan (11,51-52)

Với Gioan, lời nói của Caipha không đơn giản là một giải pháp mang tính chính trị, nhưng là lời nói tiên tri về ý nghĩa cái chết của Chúa Giêsu. Chúa Giêsu chịu chết không chỉ cho dân Do Thái mà cho muôn dân. Cái chết của Ngài sẽ "*quy tụ con cái Thiên Chúa đang tản mác khắp nơi về một mối*" (11,52), đúng như Ngài đã nói: "*Tôi còn có những chiên khác không thuộc ràn này. Tôi cũng phải đưa chúng về. Chúng sẽ nghe tiếng tôi. Và sẽ chỉ có một đoàn chiên và một mục tử*" (10,16).

V. Kết thúc (11,54-57)

1. Chúa Giêsu rút lui (11,54)

a. Rút lui

Vì giới lãnh đạo Do Thái quyết định giết Chúa Giêsu nên Ngài rút lui vào nơi vắng gọi là Épraim. Không phải vì Chúa Giêsu sợ mà vì giờ của Ngài chưa đến. Chúa Giêsu sẵn sàng phó mạng sống mình cho nhân loại nhưng sự hiến dâng đó luôn nằm trong kế hoạch của Thiên Chúa. Ngài sẽ bước vào cuộc thương khó khi thời gian ấn định đến.

b. Épraim

Thuộc vùng quê miền núi ở phía Bắc của Giêrusalem. Bêten và Épraim đã được nêu tên chung với nhau trong 2Sb 13,19.

2. Gần đến giờ đã định (11,55-57)

a. Đám đông dân chúng (11,55-56)

Họ làm 2 việc:

- *Thứ nhất*, đến Giêrusalem sớm để thanh tẩy mình: Thanh tẩy để chuẩn bị tâm hồn đón mừng lễ Vượt Qua. Nhưng chính trong lễ Vượt Qua này, họ hô hào đóng đinh Con Thiên Chúa.

- *Thứ hai*, họ bàn tán với nhau về việc Chúa Giêsu có đến dự lễ không. Có lẽ đây không phải là thái độ khao khát gặp Chúa Giêsu mà chỉ là tò mò.

b. Mệnh lệnh của giới lãnh đạo Do Thái (11,57).

Họ ra lệnh "*ai biết được ông ấy (Chúa Giêsu) ở đâu thì phải báo cho họ biết*". Có thể họ treo một giải thưởng cho ai chỉ điểm nơi Chúa Giêsu. Họ sẵn sàng làm mọi cách để thực hiện quyết định của Thượng Hội Đồng là giết Chúa Giêsu.

Bài học

1. Giới lãnh đạo Do Thái biết rõ những dấu lạ Chúa Giêsu đã làm nhưng vì muốn bảo vệ quyền lợi và địa vị của mình nên họ không tin. Hơn nữa, họ còn lấy lý do rất tốt đẹp là lo cho dân để che đậy hành vi xấu xa của họ.

- Khi lòng con người cứng cõi, thì ngay cả phép lạ cũng không thay đổi được tâm trí của họ.

- Khi lòng tham địa vị và quyền lợi, con người sẵn sàng làm ngơ trước sự thật.

Đó cũng là thực trạng của xã hội ngày hôm nay và cũng là thực trạng của không ít môn đệ của Chúa.

2. Gioan nhìn thấy lời nói của Caipha ám chỉ đến cái chết của Chúa Giêsu, đó là cái chết để quy tụ muôn người vào đoàn chiên duy nhất.

Con người hành động vì lòng gian ác và theo mưu tính riêng của mình. Nhưng Thiên Chúa có thể dùng và biến đổi những mưu tính ấy để hoàn thành chương trình cứu độ của Người. Giuse bị anh em bán sang Aicập là một thí dụ điển hình: "**Tôi là Giuse, đưa em mà các anh em đã bán sang Aicập. Nhưng bây giờ, các anh đừng buồn phiền, đừng hối hận, vì đã bán tôi sang đây: chính là để duy trì sự sống mà Thiên Chúa đã gửi tôi đi trước anh em**" (St 45,4-5).